

Fräska
Bladet,

1928

Jesus är livets bröd.

Jesus har sjelf sagt till oss,
att han är livets bröd. De hvara på uttrycket
vod det menas därmed. Jesus vill nämligen
att vi skola komma till honom så skola vi
aldrig hungra. Och den som tror på Kristus
skall aldrig förtä. Han säger även: 'Fastän
I ha varit sett mig så tror I dock icke.'
Detta är mig som. De hvara hört så mycket om
Kristus, men ändå så tro vi dock icke på, som
vi borde göra. De skola därför bedja om hjälp
så att vi icke kommer på ofrons väggar.

Jesus har även sagt: 'Den som

kommer till mig, honom skall jag sannstyggen
icke kasta ut, och jag skall ta honom upp till
på den yttre dagen." Många gånger har him-
lens port öppnats och Friskes har ljudet oss in.
Himlen är kärlekens boning, det är det ställe
där kärlekens mening uppfylls. Ni vi alla ha-
va den tro som verkar i kärleken.

När Jesus hade talat färdigt,
så gingo många från honom, och inte ville
vara med honom längre. Då frågade Jesus
sina lärjungar om även de ville gå ifrån
honom. Då svarade Simon Petrus: "Herre till
vem skola vi gå; du har det eviga livets ord."
Jesus frågade även oss detsamma, och då
skola vi svara, lika som Petrus svarade.

"Her profatt intill dören, så skola
vi finna livets kran", heter det. Och säkert
är, att den som är profatt skall få den lönen.

Mitt hem.

Liksom många andra, har
över jag blivit så lyckligt botten att jag äger
ett hem.

Mitt hem är också den käras-
te platsen på jorden. Hemma hos far och
mor känner man sig så lugn och trygg

Ti äro sex systor och jag
är den yngsta bland dem. Alla de andra
äro mestadels borta, därför är jag ju ofta in-
som hemma hos far och mor. Mina två äld-
sta systor äro i Amerika så vi ha inte fått
träffats på snart fem år. De andra äro ju inom

Sveriges gränser, så de komma ju hem ibland

Det är så toligt när de komma
hem och vi få sitta och samspraka och höra
huru de haft det borta.

Snart är även jag vuren att
saga plats för att se och lära litet av världen
Huru skönt att då ha att hem att komma till,
när man ibland vill ut.

Men när alla en gång kom-
ma till det himmelska hemmet, då stota vi fi-
vika ut. Då skall vår himmelske Fader fröj-
das, när han får alla sina barn till sig i kärlek-
heten. Alla våra sorger äro då begravda. Ingen
sorg, inga tårar och ingen död skall råda där.

Ij himlen är vårt eviga hem.

"Hem, hem, mitt kära hem,

Ej finnes en plats på jorden

Så skön som det mitt hem."

Lova.

Vår.

'Välkommen till oss härliga vår!' Det har länge varit kallt, ty kung Bore har varit här uppe i Norden, men nu har han flyttat härifrån. Han är så snög, denna gäst, så vi tycka inte så mycket om honom som om dig, våra prinsessa Vår!

Det är så roligt när du kommer till oss med fågelsång, busande bäckar, blommor och solken. Solken skall det vara framför allt annat!

Det står i en sång, att lärkan slår i skyn och
att björkar och alar lovas, och det är ju sant, för när solen börjar
skinna och smälter bort allt uter snön, så börjar lärkan att slå i
skyn och drilla på sin visa. När solen skiner, börjar också björkarna
att lovas. Alla blommor vaknar upp ur sin sömn, och jorden blir
så rik på blommor som sjöarnorna på kvällen en vinterkväll.

I en annan sång står det: I skogar och dalar
vi stamma upp en sång: nu är vår; i hundernas salar vi jatta
dagen lång: nu är vår! Och det är sant, för man är så glad
så man kan inget annat än att sjunga.

En dag, det var inte så länge sedan, gingo jag
och min syster till skogen för att plocka blommor. Det var
en sådan dag när luften var full av fågelknetter och solken.
När vi kommo till skogsbynnet, hälsade tillarna oss välkommen;
de begrade sig så vackert och granarna susade; då förhåll
vi, att det skulle finnas mycket blommor där för allt som vi
sågo i skogen hälsade oss välkommen. När vi sedan kommo
till det ställe, där det brukade finnas blåsiggor, så var

det så blott med blommor som det brukar finnas blott om
hösten. Vi blevo så glada när vi fingo tag på så mycket
blåsippor, och det stod icke länge på förrän vi hade fått en varsin
kubett.

Men vi gingo inte till skogen bara för att
plocka blåsippor, utan vi skulle också plocka rikisippor. Och detta
gjorde vi också.

Det är roligt att vara i skogen en vacker
värdag. Våren är den vackraste av våra årstider, för den ger oss
så mycket blommor och gröna ängar. Vårskogen är rinken rocher
med sina vita fjäll, men våren är vackrare med sina grönhande
ängar.

Det finns så många vackra värdeånger att
sjunga om våren, och en vacker sång lyder:

O, du lummiga hörd, o, du skuggande skog,

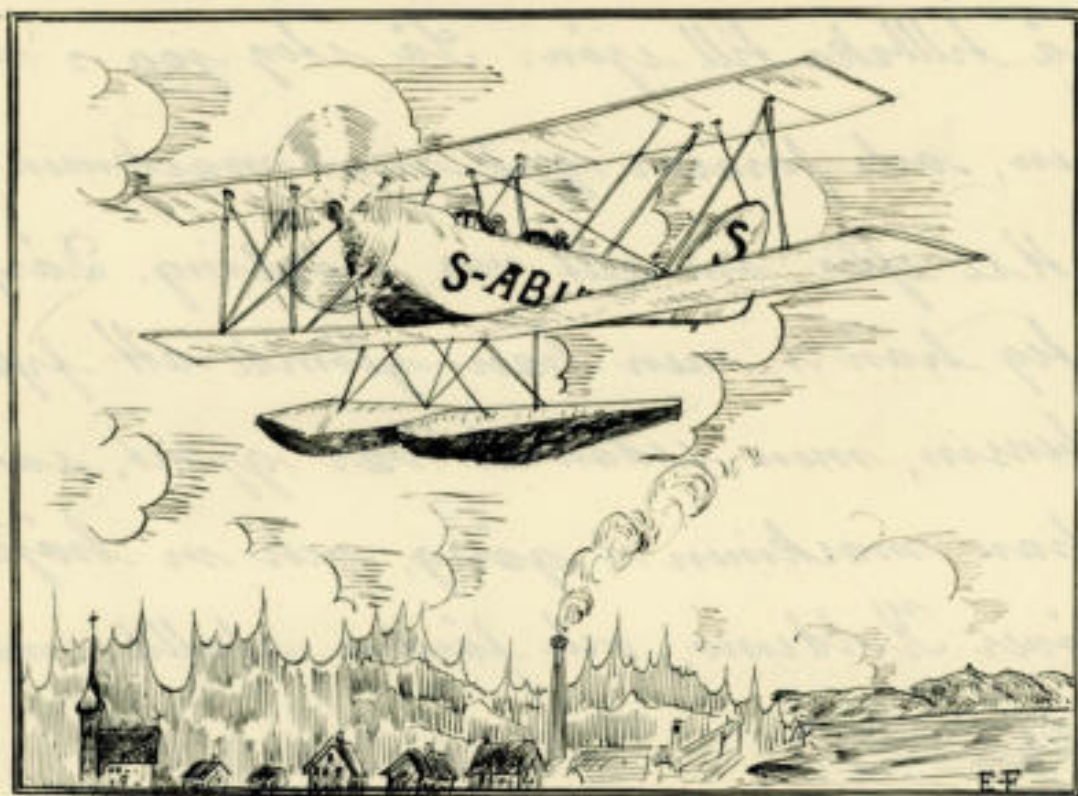
o, du äng i din älskliga vär!

Ljov är vårens röst, jag förminnet den nog,

och jag lifornas löjen förstår.

Ja, prinsessan Vår är en ärolykts, som kommes till oss med
glädje.

Edric Tholin.

J flygmaskin över Europa.

Härom dagen
landade en flygmaskin på Tåstasjön.
Jag blev intresserad och sprang dit.
Så träffade jag flygaren, och vi
kommo överens om att flyga över
Europa. Jag gick hem och gjorde
mig i ordning, tog på mig mina
motarbyxor och motarmössa och gick

så tillbaka till sjön. Så steg jag i maski-
nen, och föraren gick runt maskinen för
att se efter om allt var i ordning. Därpå
steg han i, men han glömde att fylla på
bensin, men sedan det var gjort, satte
han maskinen i gång, och vi höjde oss
över Koldemo, och färden ställdes mot sö-
der.

Jag har aldrig äkt flygmaskin någon
gång och jag trodde aldrig att det skul-
de vara så roligt, ty det gick med 18
mils fart i timmen. Snart skymtades
Stockholm men vi hade ej tid att
stanna, utan fortsatte neråt Skåne,
och snart varo vi över Östersjön.
Föraren körde på ännu mera, så
det gick med 22 mil i timmen, och
snart skymtades fastlandet. Glada
fortsatte vi nu färden inåt Tyskland,

Så vi kommo över huvudstaden Berlin.

När läto vi maskinen gå ned på flygfältet utanför, ty vi skulle fylla på bensin. När detta var gjort, stego vi åter upp, men nu ställdes färdan mot väster, ty vi skulle till Belgien för att hälsa på kronprinsessan Astrid. Vi kommo dit om 8 timmar, och motorn slogs av, och maskinen sänkte sig mot marken.

När vi hade varit på stoffet några timmar, gingo vi åter till maskinen, propellern sattes i gång, och vi höj-
de oss åter. Nu ställdes rak kurs på Paris. Vi kommo dit, men aldrig hade jag sett så mycket folk som där. Där gingo vi inte ned, ty vi hade ej tid, utan vi sänkte maskinen och svävade över där några

minuter. Så ställdes kurs mot Rom.

Vi foro med svindlande fart utåt Medelhavet, och snart sågo vi spiror och torn långt borta i fjärran.

När vi kommo närmare sågo vi, att det var staden Rom, och då vi kommo till ett lämpligt ställe för landning, läto vi maskinen gå ned.

Här var mycket att se på, först gingo vi till Vatikanen, sedan runt hela staden och tittade på allt svart. När vi hade gjort det, så gingo vi utom staden och tittade på katakomberna där de kristna för många hundra år sedan begravo sina döda. I Rom rastade vi hela 5 timmar. När vi hade sett allt ting begävo vi oss åter till maskinen, som snart snurrade hemåt Sverige.

När vi hade flygit hela 4 dagar voro vi åter hemma i Flästa, och snart landade vi på Flästasjön. Mycket folk hade nu samlats för att hälsa oss välkommen hem.

Erik Forsman

Johan II.

Johan var den son, som Gustaf Vasa älskade mest, och hans hustru var Finland.

Då han förmäldes sig med Katarina Jagellonica, kom han i oråd hos Erik XI vilken lät sätta honom i fängelse.

I fängelset satt han med
sin gemål och studerade de bände historien och
sann, att de bände var oäkta och att den sak-
stämman var opositiv och tyko.

När han bleo frigiven år
1567, satte han sig jämte sin hustru Karl i
spetsen för uppsåtterna och besegrade och
fängelade kung Erik.

Under kung Erik sagat hade
Lorge svärs kung all utkamp mot Johan och Danmark
av vilka det första vid Jolans tillhöde till re-
geringen slutade so sig själv, under det att
det senare varade ända till 1570.

När Johan försökte sig
med Ferrara fick han till svar från den för-
skräcklige i Ryssland, och så följde den
kung, utgjorde fientligheten ut i ett krig, som
varade till år 1575, då fred stöts i Ferrara.

Kung Johan var en prakt-

alkande man, som ville ha det bevilgat omkring
sig och därför had han gånne för sin föräring,
kyrka och skoll had han förbränt, och belgarnas
siberstäm utgjordes.

Detta kostade mycket pengar
men allmoget fick betala. Skallens Herr si
stra, all folket ej kunde betala dem, och de
vilde gå från sina gårdar. Där det först va-
rit åter och om, vilke en stora stogen och mig
enstörigad hade lyfte en bring landet med skat
och såd, står det i en skildring från Johan
Ld.

År 1577 guldändes den s. k.
röds boken av riksdagen, till namn erhåll
den därför att den hade röds pärmar. Den
inneböll en ny guldskattordning och användes
i hela Sverige utom i Karls bevilgning.

Med sin första gemål Kaba-
rens hade han två barn: Sigismund, sedermera

konung i Pölar, och Amos. Med sin andra
gemål Gunilla Bielke hade han sven Johan.
Johan II dog år 1592.

Anders Eriksson.

[Faint, illegible handwritten text]

[Faint, illegible handwritten text]

Augustinus.

Augustinus var född år 354 i en liten stad i Nordafrika. Hans fader var hedning, modern var en from gudfruktig kvinna och hette Nonika. Hon samtalade med sin son om Gud och lärde honom bedja.

Tid seelon årsålder kom han till Kartago, där han bedrev sina studier. Där kom han i sällskap med dåliga kamrater. En dag fann han en latinsk bok, och i den manades han att söka sanningen.

Han kom ihåg att hans moder fann
it sanningen i bibeln, men den boken
tyckte Augustinus var för enkel.

Men hans moder sågde
mycket över sonens förvildelse.

En dag gick hon till biskopen
och beklagade sig. Denne tröstade
hennes och sade: Så många lärars och
boners son kan ej gå förlopad.

Augustinus begav sig till
Rom och Milano, och i Milano var han
lärare. Där han i beröring med biskop
Ambrosius och han hörde gärna hans
predikningar.

En dag satt han under
ett träd. Då tyckte han sig höra
ett barn sjunga. Tag och läs. Tag och
läs. Han öppnade många testamente
och fann Rom: 13 kap; 13 och 14 verserna.

och läste: 'Lätom oss fira en hövlig
vandel säson om dagen, icke i gille och
dryckensaga icke i olukt och utkrämningar
och haven icke sådan omsorg om höt
let, allt onda begärelse uppsä.

Augustinus berättade nu
själv, huru fridens ljus nu lysse in i
hans hjärta, och huru tvivels mörker
skingrades. Han drog nu sig tillbaka
till ett landsälle nära Milano och
levde där i en tid med sin moder och
några vänner. Och Påskafloren är 387 blev
han döpt. Monikas böner har nu blivit
uppfyllda. Hon fick nu se sin son stå
där hon stod. Teke långt därefter dog
Monika.

Augustinus återvände nu
till sitt fädernesland, där han blev
biskop i staden Hippo. Där dog han år

430 Augustinus är en av kyrkans största
personligheter.

Edith Rodlund.

Hösten är kommen.

Det är nu intet annat att
vänta än att se sommarens färgning sluta.
Den glada fågelsången har bestått. Trädet
bljar mörkt och bladen gulna. Höstväder
red faller på.

Med något var rumret i sin
med tänka vi tillbaka på vårens och som-
marens ljusliga dagar. Skatta minnen och

upplevelser fylla dem. Utfärdar i strog och
march, besök hos släktingar och vänner, vilka
man annars ej råkar, biva till sommarens sästid
de glädjeämnen. Sommaren är också mer än
någon annan sästid och för de flesta en vi-
lans och vederkvickelsens tid.

Men även hästen har sin vil-
 och skivhet. Så ut i naturen en vacker septem-
berdag! Frakten lysar mogen och grann. Skivde
maskinerna klappa så svigt. Hjästen är skiv-
dens och arbetets tid. Man får ej en dag för-
spillas. Vad vore sommarens vederkvickelse, om
ej hästens och vinterens arbete funns. Med ny
lust gripes man sig in med sina uppgifter.

Men hästen har en annan
skivhet. Se på hästblomstran där de lysa
i klara färger i den ljuva septemberkylten. De ha
en särskild färging. Till sommarens sinnesbrasan
de dofter och färger synes det mig vilta väget

förantligt över hädans skynhet. Det är liksom
en skälla bildan inför fängels en. "Friset brukar
best blumskar förvarnar."

Men inför också en påminnet
se om vår egen fängslighet. "Allt tillt är gräs,
och allt dess härlighet som ett blomster
på marken." Vårt hno sommar skett icke
vara beständig. Inart kommer hädan, vad
finner de skinda? Vad är de resultatet
av vårt arbete och vår mieda, vår redertvirket
se och våra vägen.

Vad som arbete eller inte. Skriv
allt något gagn, om vi ej den tillväxa till vår
invärdes människa. Vårt hno statliga mål kan
icke vara att utvärta se och se mycket, vare
sig det gäller andligt eller världsligt ar
bete. Utan målet för vårt är velt bliva goda.
Ervälsta från vår egen spänstighet, från tign och
arättsvisa. Detta är något enda, som är något

värk, och det andra som kan behövas bestämdare,
när allt annat förgår.

Edla Färborg.

Sverige under Frihetskrigen.

Frihetskrigen! Sådant till har

välja människor iakttagit igenom vetat braga, men
de har också velat att deras land skulle vara
det största och mäktigaste och att de skulle
vara världens berömdaste. Man kan säga "lyckligt" till
som Frihetskrigen skall jag säga något om. Denna
na till kan man säga började vid Karl XII:s död
1718, till Gustav III genom freden i Åbo 1745
och 1772.

Det första man hade att göra, var
att skada fred med alla fiender. Det första lan-
det man stöt fred mot var Hannover och
England. Dessa fick Hannover och gammal ländar
Bremen och Verden. Preussen fick ett samman-
vänt land av svenska Pommern, ett Danne-
stifts fred utan landsförlust. Men till Ryssland
vid freden i Nystad 1721 måste Sverige avträda
sydliga Finland samt Ingermanland och Est-
land. Nu hade Sverige fått fred, och edet
kunde gå en lycklig framtid till mötes.

När man nu hade sett, att det
här gått så illa med världshärsen, bröt
man omvänt. Och eftersom inte Karl XII ha-
de några barn, så valdes hans systers Ulrika
Eleonora. Men hon regerade inte länge, än så
lång, och hon valde honom till sin man för
sin gemål Fredrik I av Hessen. Men nu för
att Fredrik skulle få den kronan, så led han

Ständerna fick ännu mera makt än de hade under Ulrike Elinors regeringtid. Ständernas finger nu liko mycket makt som enväldig kungen hade. På 1719 utnämndes en ny regeringsform som blev kallad för 1720 års regeringsform. Ständernas finger nu ej blott stifta lag och bevillje skatter utan också rått till bestämma viktiga frågor. Men ständerna hade inte skilte regeringen från de som kom från riksdagarna, och därför så valdes 17 riddersherrar. Dessa riddersherrar måste alltid instämma med ständerna, om de ej gjorde som ständerna ville, så svarade man dem och lög andra i stället. När något skulle ansest som viktiga frågor, så hade man nu en riddare en ridd, men kungen höi. Kungen hade alltså bara lika mycket makt som två riddersherrar. Regeringsformen var alltså skiljed så att kungen måste lyda riddersherrarna och riddersherrarna måste lyda riksdagen.

den 17de Mars 1707 efter
trädde han in hos Hofvet i Stockholm. Denne brakte en
mycket kärleksfull ömhet, och han ville att Hofvet
i Stockholm skulle skaffa sig mera makt, och de skulle
skärfva sig till med en statsregering. Rådsherrarna
och frige riddarna på sin sida och det var med hvar sin
sida att han angreps och drömlingen undgick fängelset.

Hofvet i Stockholm måste nu lösa att
han valdigt skulle visa sig uppställig mot stän-
derna. Och sed emana när hvar sin sida att
skrive till sin egen hand beståen, gjorde man en
manuskript, för de tyckte att det varit lika bra
med den.

Rådets viktigaste man var alltså
inte hvar sin sida utan det var rådets ordförande.

Den var det Svend Flom, som var ordförande.

När han kom till makten, var det mycket illa
ställt i Sverige. I Skåne var det 1000 rika borgare.

hemman, och uppe i Skarland var det 2000 röke-
lagets hemman. Huru hjälpte man bänderna att
få sådant så, och det blev återigen redan med
jordbruket i Sverige. Efter några år gick det
upp en strökt, som ingenting högre än skatte än krig
med Ryssland för att laga tillbaka allt det som
dessa hand lagit för Sverige. Dessa kallade
sig Hattar, och de andra, som ville att det be-
skulle vara fred, blevo kallade för Missar. Men
de kunde inte tänka på något krig mellan So-
vid Huru sått till makten, och därför gjorde de
allt vad de kunde för att stärka Huru. Det
de lyckades i 1738, och sedan i 1741 förklarade
det krig med Ryssland.

Ståget riktigt som skedd
under Frihetskriget var, att en ny lagbok utgavs
i 1734. Man kunde naturligtvis inte utläsa af-
ter Magnus Erikssons lag, utan det måste bli
en ny.

År 1741 så utbröt det krig
med Ryssland, som varade till 1743. Det
gick mycket illa för svenskarna, och där-
för var de glada, när de fingo sluta fred

Hattharna störtas nu från
regeringen, och Mirans blev härskare. Det
blev även väpnade mellan de båda parter-
na, så att Mirans sökte hjälp från Ryss-
land och Hattharna från Frankrike. Detta
gjorde att det blev strider och Sverige
försvagades mycket.

En stannan under Frihets-
tiden var Janes Alström er, han som grund-
lade den första svenska stormakten, och
han införde även protestantism. Andra stormän
är Sten von Linné och Palham.

Adolf Fredrik dog år
1741 och efterträddes av sin äldste son
Gustav III. Denna var mycket hård och han

införde hufvudmängden och sina seder blanda varit
förl. Nu fick de ständerna längre behålla mak-
ten. År 1772 gjordes Karlav III statsvärdning och
med denna var det slut med Frihetsorden.

Johs Timberg.

Fung Erik

Fung Erik! Gustav Vasas äldste
son, som det gick så mycket emot

Erik blev konung år 1560. Hans
rådgiarne hette Göron Persson, 'Kungens onda ande',
som han kallades, han som rådde till skremorden.
När Erik XIV blev kung, så gick det naturligt vis
statligt till; han blev krönt i Uppsala domkyr-
ka.

När han började sina regeringssät,
såg det lyckligt ut till en början. Men det sluta-
de olyckligt

Orsaken till det krig som genast
bröt ut, var att ett land på andra sidan Öster-

sjön ville höra till Sverige, nämligen Estland. Det
tyckte nog att Sverige hade bättre försörjning.
Men det ville inte den polska kungen, och Dan-
marks, ty de ville också ha något med saken att
göra. Detta krig varade i sju år, därför fick det
namnet Nordiska sju-års-kriget.

Erik var mycket misstänke-
sam, han var rädd att en Gudsfröjd man skulle
stötta honom från tronen, ty han hade spött
det i stjärnorna. När Johan III blivit förmäld
med Katarina Jagellonica från Polen, satte han
honom i fängelse. Men han misstänkte också Sta-
varna. Därför lät han sätta även dem i fängelse.

En dag efter rådplägning med
vännerna störtade kungen ned i fängelset, föll
på knä för gamle Svante Sture och bad om för-
låtelse. Denne förlät honom. Men kungen sade då:
'Den förlåtelse kan det ej vara onyttigt med.' Därpå
rusade han ut, men kom därpå snart tillbaka

och hade en dolk i ena handen och ett spjeld i den
andra. Därpå rusade han in till Nils Skute, rusade
på honom och stötte dolken i hans ena arm. Nils
drog ut den och räckte den begärande åt hungen, men
de stötte denne spjeldet i bröstet på honom och
rusade ut under ropande åt drabanterna att full
borda dödsk. Så sprang han till stogs. Han befälde
huskarna att döda alla, utom Herr Sten

Efter detta syntes han ej på
tre eller fyra dagar. Då de finga tog i honom, så
och hans sinne så omständligt att det ej fanns nå-
gon reda på honom. Han frigav Johan och bad
honom om förlåtelse. Detta hände år 1567.

Sist efter blev han satt i fängel-
se, och fick sitta där i nio år. Fästet blev han satt
i tung Esthils gemak, därpå i stus, Örebro till sist
på Örebrohus, där han slutade sina olyckliga
1577.

John Fröjd

Arvid Horn och hans betydelse
för vårt land

En man, som vi ej bör glömma,
är Arvid Horn. Han föddes i Finland några år
efter slaget öfver bält, och blev en av Karl XII djär-
vaste drabanter, säges det.

Under de första Fåren av Fri-
hets tiden var Arvid Horn den styrande man-
nen i Sverige. Han förstod att vad Sverige behöv-
de var fred och vila för att få hämta nya kraf-
ter. När Karl XII dog, varo icke herrnarna i så rika
lygdet som Skåne nära ett tusen, och sjuhundra Nott-
land två tusen. Nu gällde det att åter få jord-
bruket igång. Och det blev nu hela säsonen det

var före kriget

Det blev om åter liv och rörelse,
och handeln kom på nytt igång. Man sände
svenska fartyg till Indien och till Sina, för att
komma i handelsförbindelse med dessa länder. Till
slut bildade man ett handelskompani, som kalla-
des det Ostindiska kompaniet, och som fick sitt
säte i Östeborg. Kompaniets skepp förde hem ab-
ber av siden, kaffe, te, porcelän m.m. På utländska
varor satte man tull för att dessa skulle bli dy-
rare än de svenska.

Bergströmen i bergsslagen fick nu
fullt upp att göra. Två tredjedelar av Sveriges ut-
försel bestod av järn.

Även i fabriker, som varit stäng-
da, började det bli rörelse, och nya byggdes upp.

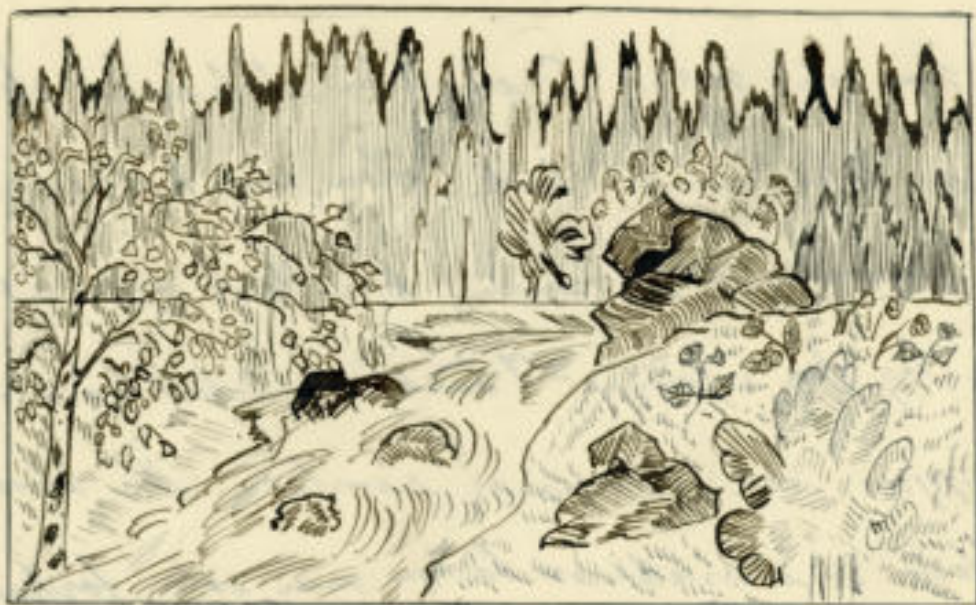
Alla, som ägnade sig åt fabriksrörelsen, fingo kon-
toret kronan, samt fri byggnadsplats. Många fabri-
ker blev därför upprätta. Och allt detta hade man

Arvid Horn att tacka för

Sverige gick nu framåt em-
det Horns styrelse. Men de unga, som väkte upp,
tyckte att Arvid Horn var för stor fredsvän.
De däremot ville ha krig. Dessa kallade nu Ar-
vid Horn och hans vänner för "mössor" och själ-
va kallade de sig "hattar". På så sätt uppstodo
två partier, nämligen hattar och mössor. När
Horn försökte hindra krig, kallade de honom
för ryssvän.

Men på riksdagen som hölls 1738,
fingo hattarna de mesta rösterna, och Horn
blev då tvingad att ta avstånd. Så fick då
hattarna makten att leda Sveriges öden en
tid framåt.

Lena Lund.

En vårdag i skogen.

Tom och följ
mig till skogen en vårdag, när solen står
högt på himmelen och strålar så varmt.

Det är så vackert en vårdag i skogen!
Vårskogen är det nästan snöfläck kvar här
och där.

Tidigt en vårdag segar jag mig ut i
skogen. Solen har näst gätt upp.

Himmelen var blå och klar och det doftade
av löv och barr. I en liten dalänka språkpa-
de en liten munk bäck. Han stog kallerhytter
mot stenarna, och tyvorna knuffade han åt sidorna,
eller tog dem i famn. I bäckens närhet var några
blåsippor och vitsippor samlade. Nu lekte de
fräktade i ansiktet av bäcken men solen forskade dem.

Öflesången i skogen

hade redan börjat, när jag kom dit. Ingen av
sångarna hade försökt sig. Taltrasten kvittrade
en jublande glad melodi, bopinken rödsjerten
staren spånge sina olika stämmor i kören, och
backspetten satt i en ihålig, gammal ball och
sköte basstrumman.

En liten lustig ekorre,
gjorde långa hopp mellan granarna. Han
stannade ett ögonblick och tittade på mig med
sina små runda ögon. Jag ville prata med

honom en stund, men han hade inte tid, utan
viftade farväl med svansen och försvann.

På marken var det ett mångstämmigt surr
och tin av tusen fals flitiga små kryp. De
stretade och drog. han till sina stora bygger,
som de nödvändigt måste ha färdiga.

Jag klättrade upp på
en hög sten, varifrån jag hade god utsikt
över dalen. Där låga de vackra rödmålade
hemmen, från vilka röken i lätta blåa ringar
stego upp mot skyn. Nu började det bli tm och
sörrelse även därnere. Med muntert sinne, och
glad arbetshäg, vände jag åter hem.

Vägen arbetar allt vad han förmår:
fyra par täcker jag sig just i går,
och sipporna frostas ur mossor och mull
och skyarna fälls med guld.

Vårskolan löser, beställom och värn, sikur.
blankt pansar från fjällarnas barn, id till
och tyrons knäppar i byst och i tall, en 2.
och bröternas släppas i vall.

Anna Olsson.

Pyreniska halvön.

I sydöstra Europa ligger Pyreniska halvön. Till formen är den nästan fyrkantig och omfattar två riken, Portugal och Spanien. Den omges av vatten på tre sidor, i väster av Atlanten, i söder och öster av Medelhavet. I norr ligger Pyreniska bergen, som avskär Spanien från Frankrike.

I medelstra och norra delarna har landet fastlandsklimat, i söder och öster medelhavsklimat och i väster kustklimat.

Pyreniska bergens högsta topp är Maladetta. I östra landet finnas flera

berg, bland dem märkas Sierra Nevada, Sierra Ja-
la och Teledobergen.

Andalusiska slätten, omkring ju-
stakvinn, upptages till största delen av trädgårdar.
I dessa odlas vin, oliver, päron, citroner, apelsiner
och äpplor. Trädgårdarna ligga knappstegen för
att underlätta arbetet vid vattningen.

Skovet i Sierra Nevada är fä, getter,
äsnor och muldjur. Järn fjä och bly på berg-
slättningarna och vallas då av berdas.

I bergen finnes bly, silver och
koppar. Den förmärsta fabriksstaden är Bar-
celona. Huvudstaden är Madrid, som ligger
mitt inuti landet.

Folket är romarer och bekänner
sig till den romersk-katolska läran. De äro
lata och liknöjda och många bo i bygdor av
lera. Luser ha platta bak.

Folkupplifningen står lågt.

En bedjedel av landets befolkning har väntat skil-
va eller läsa.

Portugal ligger väster om Spa-
nien. Det är till utbildningen lågländ. Där odlas
majs, vete och bönor. Huvudstaden är Lissabon.

Folket är även här romaner
och bekänner sig till den romersk-katolska läran.

De är även här katolska och lituiska. Folk-
upplysningen står lågt, lika lågt som i Spanien,
och skiv- och läsfärdigheten är ej större
här heller.

Erik Jonsson.

Granngårdarna.

Jag vill nu skriva lite om
granngårdarna.

Den närmast gården är
Rikeshöms. Där bo Lars Rikeshöms med sin

huställerska, Buchen Andersson och de båda
pojkarne Hans och Halle. Hans är tre år och
Halle är 13 och har slutat skolan.

Nästa gård är Stens, den
gamla brektgården, som morfar har varit med
och byggt. Där har bott den nu døde Per Sten.
Nu bor där hans maka med fyra barn. Gustav är
äldst och är 12 år, Linnas är 8 år. Sedan kom-
mer Gunnar som är 6 år; Per som är minst i säll-
skapet, två år. Gården har två uthusbyggningar,
det är båda och avslutas med en liten båda
hopbyggt.

Nästa granngård är Olsson
eller som vi i dagligt tal kallar Bils. Där bo
Olov Olsson med sin maka Auguste. Pojkarne
heter John, Ivar och Gunnar. John är 15 år,
Ivar 10 och Gunnar är sex år, den sistnämnda
skall böja skolan nästa år. De ha också
en pigargård namn Märta Jonsson. En hund
är namn Lilla samt en valp som heter Bella.

Dessa bruka vi leka med. Jag vill också nämna
ett gäster egot som heter Ulle; hon blev nämligen
inte tilli Hand och på förs.

Till de vi besökte; där bor
Sjofred Sjölund ~~med familj~~. Hans fru heter Beda
Sjölund. Det äldste barnet heter Anna, hon är nu
borta och tjänar. Nästa flicka är Margit, som nu
också är fullburen. Efter henne i ålder kommer
Enfid, hon är antagligen 17 eller 18 år
gammal och föddes som är 16 år. Marro är nu
15 och 16 år, jag vet inte säkert. Sedan kom-
mo pojkar som heter Ture, Bernt, Yngve, Jus-
ten och Torsten. Ture har nyligen kommit hem från
exercisen. Bernt kommer som nummer två i ord-
ningen och han skall i vinter ut och exercera.
Yngve har slutat skolan och arbetar i omkring
12 år och går i skolan ännu. Torsten är 10 år.
John Fröjd.

I Cesarea bodde en renligt
konstman som hette Kornelius. Han var en from och
gudsfruktig man. En dag såg han i en syn en ängel
som sade: "Kornelius, sänd några män till Joppa och
låt banta Simon Petrus."

Dagen därpå gick Petrus
upp på taket och det kom där han bötade för
att bedja. Han bleo hungrig och ville ha något
att äta. Medan man nu höll på att tillreda mat
så kom honom föll han i hängslen. Han såg nå-
gon ting komma ned från himmelen, det liknade en
stor linneduk, som hölls fast vid de fyra hörnen.

Inte det fanns ensa afen och han hörd en vord
som sade: "Sethus, stakts och it." Men han svarade: "jag
har aldrig äbt steligt." Pöster svarade: "vad gud tal-
tar för ord, när du icke kallas för steligt." Detta
skeddde tre gånger, och så förvarn synen.

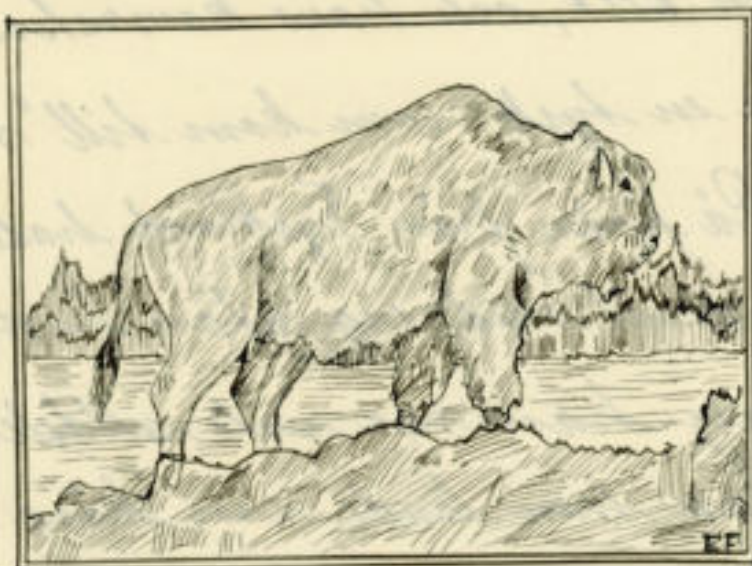
Men under det att Sethus be-
gründat synen, hade de män, som var utsända av
Kornelius, kommit fram och frågat efter Sethus. Dagen
därefter följdes de till Cesarea. När de nu
kommo till Cesarea, gingo de in till Kornelius och
funno några män förvånade där. Och Sethus sade
till dem: "I veten, att det är en judisk man för-
bjudet att tala något angående med en utboering. Men
mig har gud lärt att inte kalla någon männi-
ska för stelig eller oren." Nu berättade Kornelius
om synen som han hade haft. Då sade Sethus:
"Nu förminner jag i sanning, att gud icke har
ansedd till personer utan att den, som fruktas
honom och vars rättfärdighet, han toges emot av

hanom, vilket folk han än ser tillrä.

Medan han nu talade om Jesus från Nazaret så föll orden Helige Ande på alla som hörd hans tal. Och Petrus sade. Det kan väl ej hindras att dessa döjas med detta, då de hava andfyllt den Helige Ande. Och så sade han, att man skulle döja dem i Tristi vann. Som det var den förste bedrängen som ble döjt.

och de andra ble de som döjdes i Tristi.
den andra ble de som döjdes i Tristi.

och de andra ble de som döjdes i Tristi.
den andra ble de som döjdes i Tristi.
och de andra ble de som döjdes i Tristi.
den andra ble de som döjdes i Tristi.
och de andra ble de som döjdes i Tristi.
den andra ble de som döjdes i Tristi.
och de andra ble de som döjdes i Tristi.
den andra ble de som döjdes i Tristi.
och de andra ble de som döjdes i Tristi.
den andra ble de som döjdes i Tristi.

Det roligaste jag läste under julhelgen

Under julhelgen läste jag många roliga julböcker. Den roligaste och den mest spännande var Indianboken. Inte vet jag, varför redaktionen ger ut en Indianbok, men det är i alla fall en bra bok, tycker jag; den boken läsa nog många pojkar i Sveriges land.

Det mest omtalade "blek-ansiktet," som indianerna kalla de vita

är kapten Vest, och hans kamrater. Kapten Vest var en tysk, som kom till "vilda västern". På färden från Tyskland hade han ingen kamrat med sig utan han for ensam, nej han var inte alldeles ensam heller, utan han hade sin kära Molly med. Molly var hans häst.

När han kom till Amerika, träffade han många kamrater. Efter en tid drog skaran ut på prärien för att "jaga" indianer. De redo och redo, men inte något indianläger blev synligt. När de ridit några dagar, blevo de hungriga, ty de hade ej tagit mat med för mer än två dagar. Nu när mafförväden togo slut, fingo de försöka att få tag på något viltbrädd. Två redo ut på prärien för att försöka få fatt på någon antilop,

buffel i d. De fingo ej rida länge, förän
de sågo en väldig massa röra sig långt
borta bland träden, det var bufflar. Våra
vänner redo närmare, ty det var för
långt skottvägg. Med ens störtade den
stora hjorden emot dem. Ryttarna kasta
om hästarna och ville fly, det gick inte
för Vest, ty hans Molly snavade och
föll. Buffelhjorden var nu så nära
kaptenen, att han hörde deras fläsor
de. Strax kände han en stöt, och när
han lyfte upp sina ögon, var han högt
upp i luften, en stor buffelou hade ta-
git honom på hornen och kastat ho-
nom upp i luften. Lyckligtvis hamnade
Vest på en klippa. Den var det nog som
räddade honom undan den rasande buf-
felhjorden. Där låg nu Vest alldeles hjälplös,
men nej, hans Molly gick och be-

stade ute på prärien, nu ropade Vest: "Molly!"
Det stakliga djuret vander helt om och
galopperar nu bort till sin herre, som nu
sed tillbaka till lägret och talade om sitt
äventyr. Det här är dock blott ett av de
många äventyr, som Vest fick upple-
va.

Carl Erik Forsman.

Skoleungdomens skickarling.

För varje år brukar vi ha en skickarling, och i år hölls den på andra folkskolan i Fjeldemo skola. Där var det mycket barn, närmare ett 80-tal som åkte, men det var även äldre där. En barn var 5 km lång och den andra 3 km. Föreläsningsskolans pojkar och flickor samt de av folkskolans pojkar, som var födda 1915-1918, fingo åka 5 km, de övriga fingo åka 3 km.

Först fick föreläsningsskolans pojkar åka, sedan flickorna och till sist folkskolans pojkar och flickor, två på samma gång. När de kommit tillbaka till mål, var de så svettiga så. Sedan fingo de gå in i stöjsalen och få baller och mjölk. Vi fingo vänta väl två timmar, innan prisetdelingen

bjögde. När vi skulle gå in, fingo de härlande ställa upp sig
i led och sedan fingo de andra gå in. Så fingo vi sjunga "Du
gämla du fria" och så bjögde prisutdelningen. Första priset av
förtäringsskolans pojkar gick till Rudolf Bucman; han åkte på
2 1/2 min. Årets Pust Mörk fick första pris av flickorna; båda
fingo de en bägere. Av folkskolans pojkar och flickor fick Leon
Lindström och Ester Forsberg första priset. Så bussades flera gånger
för alla förtäringsskolor. Det var ju fina priser, först två eller tre
par skidor, samt knivar, höjor, spögar, stämplor och mycket annat.
Lagpriset fick Beldemo skola. Efter prisutdelningen hälsades alla
välkomna till Flästa nästa år. Lust fick man gå hem, och de
som hade varit med och åkt, ville ju förtäras hem och visa
sina priser.

Vera Sjögren.

Johannes Döparen.

Före Jesu födsel fanns det ett prästfolk, manen hette Sakarias och hustrun Elisabet. En dag var Sakarias när i templet, uppenbarade sig en Herrens ängel för honom, och han sade, att han skulle få en son, han det heddde inte Sakarias. I det samma blev han alldeles stum.

Efter en tid fög sig de smekkelser en son. På alla dagar gått, skulle han smekas och han fick namnet Johannes.

Och han växte upp och han drog sig bort till öknen och var där alldeles ensam. Han predikade för folket vid Jordan och sade, att de skulle göra bättring. Och han döpte människor.

En dag kom Jesus till och ville bli döpt av honom, men Johannes sade, att han behöfde döpas av Jesus.

Johannes levde mycket enkelt. Hans mat bestod av

gräshoppor och vildhonung, och hans kläder voro av kamelhår.

På Herodes födelsedag hade konungen gjord till sig några vännar. Så skalk Herodes betta in till dem och döma. Och Herodes förm behag i hennes anpträdande, så att han lovade henne allt vad hon ville ha. Då gick hon in till sin moder och frågade, vad hon skulle begära. Då sade modern, att hon skulle begära Johannes döparens huvud på ett fat. Hon gick då och sade, att hon ville ha Johannes döparens huvud på ett fat. Då lät Herodes skicka med en skabent som halsligg henne i fängelset.

Så slutade den store Johannes sina dagar, han som Jesus vittnade om och sade, att han var den sörsk av människors föld.

Vera Sjögren.

Karl von Linné.

Linne föddes år 1707
i maj månad. I det lilla kungäcker
kommisariatsstället Pärskult stod hans
vagga, i en av Smålands vackraste nejder.
Lycho bodde i kommisariatsstället. Lychan
följde med till kyrkoherdestället Stenbo-
kult på själva Möckelns stånd. Goda
och varm hjärtade människor voro de kom-
missariatsstället och hans unga maka, och blom-
mor älskade de. Det berättas att fadern
tog den lille sonen med sig ut, skundom

i hädgården och stånden ut på gårdet och
lade honom i gräset och lämnade honom en
blomma. I hädgården källbragte de som ledi-
ga stunder, och han blev Linnés barnets bä-
raste leksaker.

Men hus kort är ej barnomens
lyckliga tid. En höstdag stod prästgårds-
skjutaren för dörren, den sjuårige gossen
ryckte bort från sina föräldrar, systrar och
sina vänner blommorna, och satte i Växjö
skola. Där fick han sitta i ett mött och
hållt skolam, där fyra klasser arbetade på
en gång, det var ett hellet som på den
stämigaste sochkonstämna. Men Linné kont-
te med glädje på förstunderna, då han fick
gå ut till blomsten och lära sig kända
orterna.

Sen gå. Linné blev student
och kommer till Uppsala för att studera

helt läkare och vekarshapsman. Men nu sker
det en svär tid för ynglingen. Han berättar själv
i sin levnadsbeskrivning, att han fick sätta
sig i skuld för maten, och hade icke råd
att sula sina skor, utan gick på bar fö-
ten med något papper som han hade i skon.

Den förvärdig sattes Linné i
botaniska trädgården och studerar några vä-
ter. Då han fick se en vinnadskjudare man
nalkas. Denne intalade sig i samspråk med
Linné. Han beder ynglingen följa sig hem,
och när han kommer till Olof Celsius hus,
stiger han i ståt. Då förstod Linné, att det
var den lärde professorn själv.

Nu var den svärakt tiden
över. Linné fick nu resa som barn i huset.
På sina färder genom blomsterlandet Holland

vann hon många vänner och älskare. Så hon blev
professor. Hon tog sina lärjungar med sig ut i
skog och mark för att studera naturen. När
dagen skulle slutas, togade de in i staden
med Linné i spetsen, och när de komo hem
ropade de: "Leve Linné!"

År 1778 insomnade den
vidnadslydande blomsterkungen, men på
hans skrivbord fann man ett papper, och på
det stod det med nästan slätlig stil: "En-
brokult."

Linné har visat hur värderna
är mer eller mindre besläktade med varandra.
Än i dag läses överallt i alla skolor Linnés
ordning i växtrikden.

Karin Hillgren.

Något om Sverige mellan

år 1772 och 1809

År 1772 ble det en vändning i Sveriges historia i och med det att Frihetstiden slutade och en ny tid bröt in, den Gustavianska.

Den 19 Augusti 1772 då vakt-
ombytte sigde rum på Stockholms slott, kom Gus-
tav III in i högvaltsalen och samlade de närva-
rande officerarna omkring sig. Till dem höll han
en, stik och appriord, ett kraftigt tal, och slutade med
dessa ord: *Följ i följa mig, som edra fäder följde
Gustav Tasa och Gustav II Adolf, så vill jag viga
mitt liv för Sveriges räddning.* Alla svarade ja, utom
två men dessa lämnade ifrån sig sina värjar. Sedan

han nu vunnit högaktet för sin sak, lät han fängsla
rikskammarna. Därefter sammankallades riksdagen,
och denna antog den av Gustav III förslagna regerings-
formen, i vilken det bestämdes att kongen och riksda-
gen skulle dela makten lika.

Tillsammans med sin finansminis-
ter Selpekrantz, skaffade han Sverige åter rikliga peng-
ar. De upptogs ett utländskt silverkin och lät slå
mynt och insatte nödmynt, dock med bara hälften
av det originala värdet.

År 1788 fick Sverige krig med
Ryssland. Gustav seglade till Finland med trup-
perna och satte dem i marsch mot ryska gränsen.
Då de kommo till Angaja by i Finland, utbröt
myteri bland officerarna. När han fick höra, att
Danmark förklarade krig, for han hem, samman-
kallade riksdagen och gjorde sig ensidig.

Fortsättningen av kriget blev huvud-
saken ett sjökrig; de mest berömda varo Tiborg-

sta galloppet, och två slag vid Svartsund. Efter
andra slaget vid Svartsund och rycka kejsarinnan
Katarina II utlyg att sluta fred och den slötacksä
i Tåvåla 1790 blev förbitt för båda parterna.

Den 16 Mars 1792 blev Gustav II
skjuten på en maskeradbal av kaptän Anthonström,
och fjorton dagar senare dog han, den 29 Mars 1792.

Vid faderens död var Gustav II
Adolf Stolt 13 år, och han kunde således inte till-
träda regeringen förrän år 1796.

Frans regering intill år 1808 var
lycklig men sedan blev det icke så.

Vid den tiden varade ett krig
mellan Frankrike och hela Europa. Napoleon,
som tänkte göra sig till herre över England, bestäm-
de, att ingen makt fick handla med England.
Men Gustav II Adolf hatade Napoleon vilk ej gå
hans ärenden. Därför sände Napoleon sin bondsför-
vant Ryssland för att straffa Sverige. Ryssarna

bröto då in i Finland och trängde svenska hären
tillbaka ända i Norrland. Då ansågs fosterlandsälskan-
de män att något måste göras. Därför togs Adolfskrants
och Adolfsparn konungen tillfånge, ansatte honom och
sköt fred med Ryssland år 1809 i Fredrikshamn då
Sverige avträdde hela Finland ända till Torneå och
Muonio älvor. Det var den dyraste fred som Sverige
någonsin skötet, och det höndes svårt även därför,
att Finland varit förmäld med det nära 600 år

Erik Eriksson